

[Anna Westergaard.]

til Præst, men nu er Loven en positiv Hindring for, at den kan gøre det, hvis den ønsker det. Loven er nu en positiv Hindring for, at den kvindelige Teolog, fuldt uddannede kvindelige Teolog, der virker i vort Kvindefængsel, faar den Stilling, der tilkommer hende efter Ret og Rimelighed, efter den Indsats, hun gør.

Det er uden for al Tvivl, at der, selv om Dele af vor Gejstlighed endnu ikke her er naaet frem til det Standpunkt, som allerede Biskop Grundtvig gjorde sig til Talsmand for, er foregaaet og foregaar en Udvikling af Indstillingen hos den kristeligt tænkende Del af den danske Befolkning hen imod en mere forstaaende og mere selvstændig Holdning i denne Sag og en Ud-huling af den stive Vedholdenhed, med hvilken man fra visse Sider inden for Kirken saa stejlt har afvist Kvinderne som Medarbejdere i Præstegerningen. Jeg skal henstille til det Udvalg, der nu bliver nedsat til Behandling af Forslaget, at beskæftige sig med denne vigtige Sag, og jeg vil i denne Forbindelse særlig pege paa § 2 og Bemærkningen hertil. Det fremgaar nemlig heraf, at man nu er nødt til at søge Lovhjemmel til at tage Ikke-Teologer bl. a. til Præsteembeder i visse Fængsler, da det Gang paa Gang har vist sig vanskeligt at faa disse Stillinger besat med teologiske Kandidater med de fornødne Kvalifikationer. Jeg minder om, at dette Forslag forelægger man samtidig med, at man nægter den kvindelige uddannede Teolog i vort Kvindefængsel det Embede som Præst, der i Kraft af Ret og Rimelighed maatte tilkomme hende.

Kirkeministeren (Fibiger): Jeg takker Ordførerne for alle Partier for den velvillige Modtagelse, de har givet Forslaget. De Indvendinger, der er fremkommet, gælder i Virkeligheden ikke selve Forslaget, men vedrører det principielle Spørgsmaal angaaende de kvindelige Præster, som er taget op af de ærede Medlemmer Hr. H. P. Johansen, Hr. P. N. Petersen (Røjle) og det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard.

Til det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen vil jeg sige, at man jo godt kunde betragte min Forelæggelsestale som en Slags Programtale, idet jeg gerne vilde give Udtryk for det, som jeg mente skulde være Rammen om Folkekirken og den Lovgivning, som vi har haft fra 1922, og som jeg kunde tænke mig fortsat. Kirkelovgivningen her i Landet er altid begyndt smaat; senere har det vist sig, at man har trængt til en Overbygning, og det vilde være un-

derligt, om man mente, at man nu var kommet til det afsluttende Stadium, saaledes at Lovgivningen ikke skulde føres videre. Med det, jeg sagde i min Forelæggelsestale, har jeg i Virkeligheden ikke tænkt paa en Kirkeforfatning, men jeg har ment, at det nok vilde være naturligt, at den Begyndelse, der blev gjort med Menighedsraad, Provstiuvalg o. s. v., skulde have den Overbygning, som den mangler, uden at man derved behøvede at tale om det famøse Ord, som en Kirkeforfatning i nogles Øren er. Jeg tror, at det, som i Virkeligheden finder Sted, og som man havde faaet med i det Grundlovsforslag, der var fremme, nemlig at Biskopperne skulde udtale sig om Tingene, uden at man behøvede en større valgt Forsamling, er det rigtige, og at det er rigtigt at fortsætte netop saadan, som det er blevet Fremgangsmaaden her i Landet, ikke at gaa for hurtigt og for voldsomt frem.

Jeg er ganske enig i, at man ikke i Aandsspørgsmaal skal paatvinge nogen noget, men give den Frihed, der bør være til Stede vedrørende kirkelige og aandelige Ting. Naar det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) taler om Aandsfrihedens Venner, ved jeg ikke, hvad det vil sige. Det er vel mere et Udtryk, som man har brugt tidligere. Jeg ved ikke, hvor Aandsfrihedens Venner særlig findes. Det kan være nogle paa eet Omraade og andre paa et andet. Jeg tror ikke, man skal hæfte det paa forskellige kirkelige Retninger eller Aandsretninger. Som det ogsaa fremgik af min Forelæggelsestale, vil ærede Medlemmer have set, at for mig er Retninger inden for Kirken ikke af nogen Betydning. Tværtimod mener jeg, at Tiden netop er inde til at udjævne mest muligt og at løfte i Flok og hjælpes ad og ikke netop f. Eks. at slaa saadan et Spørgsmaal som Spørgsmaalet om kvindelige Præster, der jo i Virkeligheden er et ganske periferisk Spørgsmaal, op til noget, som skal give Anledning til store Debatter i en Tid som denne. Der er sandelig andre og større Ting, der er mere værd at samles om. Derfor skal jeg ikke gaa ind paa det Spørgsmaal og tage en Diskussion om det her, men da jeg forstaaer, der skal nedsættes et Udvalg, er det rimeligt, at man der kan drøfte alle mulige Spørgsmaal og ogsaa Spørgsmaalet om kvindelige Præster, hvis man finder nogen Anledning til det.

I Anledning af det ærede Medlem Frk. Anna Westergaards Udtalelser om, at man vilde holde Kvinderne ude, skal jeg sige, at der er selvfølgelig dette med Ordinationen, for ellers kan Kvinder jo tjene i Menigheden lige saa meget, de vil, og har ogsaa gjort det.